

Márciusi ének

Magyar márciusban
Dobbanjatok szívek!
Régi dicsőséghez
Legyetek mind hivek.
Zászlók lobogjatok,
Szívek dobogjatok,
Magyar márciusban
Higgyetek, bizzatok!

Magyar márciusban
Ne hulljatok könnyek!
Szülessen ereje
A magyar ökölnék,
Szilaj akaratnak,
Tüzes büszke dacnak,
Amitől a lángok
Ujra szárnyra kapnak!

Magyar márciusban
Nézzetek csak széjjel:
Még mindig van magyar
Megkötözött kézzel,
Ki vérzik, küszködik,
Hitéért üldözik . . .
Véreink ezerje
Ártatlan bűnhődik.

Magyar márciusban
Szívek szava szálljon
S harsogjon viharként
Végig a világon:
Vért virágzó rabság,
Évtizedes gazság,
Ássák már a sirod:
Ébred az igazság!

Győzni fog, győzni fog
Miként negyvennyolcban,
Vagy tán még annál is
Ezerszerre jobban!
Mert a mi harcunkban
Szívünk beledobban,
Mert a mi harcunkban
Az Isten is ott van!

Móra László.

Márciusi hit

A mi kezünk nem harcra termett,
S gyűlöletet nem ismerünk,
De puskánál és gyűlöletnél
Erősebb fegyver nagy hitünk.

Hisszük, nem örök a sötétség,
Uj napkelte virrad reánk
S a réginél is virulóbban
Támad fel újra szép hazánk!

Hisszük, hogy Kárpátok vidékén
Minden bimbó nekünk fakad
S hegyek folyók el nem felejtik
A régi magyar dalokat.